

[Forsvarsministeren.]

pågældende forhandlinger at nå til et sådant resultat. Jeg skal selvfølgelig ikke have noget imod, om man kan nå dertil her i folketinget; jeg må blot på forhånd sige, at jeg har mine tvivl derom. Jeg søgte at finde en mellemvej, og det viste sig, at til trods for at jeg mente at have opfyldt ønsker fra kvindekorpserne, kunne de to af dem, da det kom til stykket, ikke godkende den opstillede mellemvej. Hjemmевærnsledelsen kunne måske med visse modifikationer tiltræde den, men kun på betingelse af, at forsvarsstyrelsen kunne tiltræde, og den sagde absolut nej. Så befandt jeg mig i den situation, at jeg kun havde de kvindelige marinere at hælde mit hoved til, og med al respekt for dette korps syntes jeg, det var for lidt, og jeg mente, det var rigtigt at tage det, jeg syntes var den klare løsning; men som sagt, jeg skal heller ikke have noget imod at deltage i forhandlinger om dette spørgsmål. Jeg beder bare om, at man finder en løsning, som også er klar, som ikke giver et — må jeg bruge et lidt stærkt udtryk — forrodet kommandoforhold. Det beder jeg om at man har for øje, for det spiller nu en ganske stor rolle.

I øvrigt mener jeg ikke, at korpserne ved det, der er foreslået, er slået i stykker. Jeg mener, at de har mulighed for under denne ordning at blive holdt samlet og for så vidt blive videreført som korps. Hvis man derimod tager dem ud af hjemmевærnet, er jeg bange for, at en splittelse kan ske, for så vil det meget nemt komme til at foregå sådan, at man inden for hjemmевærnet og inden for værnene har hver sine korps eller formationer. Det bør man også tænke på. I øvrigt har jeg indtryk af, at utilfredsheden, der er fremherskende hos ledelsen af de to kvindekorps — ikke særlig udtalt hos det tredje — måske navnlig findes hos ledelsen og ikke i nær samme omfang hos dem, der arbejder ude i marken. Det er det indtryk, jeg har.

Jeg tror, at jeg hermed også har gjort de bemærkninger, jeg finder det fornødent at gøre over for det ærede medlem hr. Erik Kragh, idet jeg går ud fra, at vi under udvalgsarbejdet kan tale om § 5.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh ville gerne have oplysninger om personelle spørgs-

mål, og jeg har allerede svaret, at sådanne oplysninger vil blive stillet til rådighed i fuld udstrækning under udvalgsarbejdet.

Det ærede medlem var også inde på spørgsmålet om hjemmевærnskonsulenterne og spurgte, om deres arbejde var nødvendigt. Jeg minder om, at når vi skal have et hjemmевærn hvilende på frivillighedens grund, og når man dertil mener, at dette hjemmевærn er nødvendigt for det samlede forsvar, må konsekvensen deraf også være, at der gøres et oplysningsarbejde i befolkningen for at drage flest muligt ind i hjemmевærnet. Det er bl. a. dette arbejde, men ikke det alene, det er også et indadvendt oplysningsarbejde, som påhviler hjemmевærnskonsulenterne. Men en mere detaljeret redegørelse for denne side af sagen vil det vel være rimeligt at overlade til udvalgsarbejdet.

Det ærede medlem hr. O. Mathiasen var inde på enkeltheder, og jeg vil da gerne svare derpå. Det ærede medlem spurgte, hvad det var for en katastrofesituation, og hvad det var for ekstraordinære forhold, under hvilke hjemmевærnet kunne tænkes at blive aktiveret. Jeg vil sige til det ærede medlem klart og tydeligt, at ingen tænker sig hjemmевærnet anvendt under en borgerkrig eller en lignende situation, som jeg nu i øvrigt ikke kan forestille mig kommer til at foreligge, men det er en sag for sig. At hjemmевærnet skulle blive anvendt under en arbejdskonflikt eller noget sådant, ligger aldeles uden for, hvad der kan være tale om. De katastrofesituationer, der kan være tale om, er naturkatastrofer, brandkatastrofer eller lignende; i sådanne tilfælde har hjemmевærnets mænd forpligtelse til at møde, så vidt de kan; det hører med til deres pligt i en ekstraordinær situation. Videre kunne man tænke sig en situation tilgrænsende en krigssituation, hvor man f. eks. ville forstærke det almindelige beredskab af værnene. Det er det, der tænkes på, og ikke andet. Med en kupsituation, som også er nævnt, tænker vi — for nu at tage det hele med — naturligvis på et udefra kommende kup, et kupmæssigt angreb. Det kan man vel nok sige vi engang har været udsat for, så situationen skulle jo ikke være så ganske utænkkelig for os. Vi ved også, både fra den sidste verdenskrig og fra tidligere krigeriske for-